

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค.

ระหว่าง	บริษัท ก.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ค.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ก. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ก. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxx-xx-xxxxxx เป็นบริษัทจดทะเบียนนิติบุคคลในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กและอะลูมิเนียม (เช่น เหล็กถวด เหล็กเส้น เหล็กแผ่น และผลิตภัณฑ์มวลอะลูมิเนียม เป็นต้น) และธุรกิจด้านอื่น ๆ (เช่น วัสดุเชิงก้าวหน้า งานเชื่อม เครื่องจักร งานวิศวกรรม เครื่องจักรก่อสร้าง และพลังงานไฟฟ้า เป็นต้น) โดยมีรายได้รวมในประเทศไทยจำนวน xx,xxx.xx ล้านบาท

เมื่อพิจารณารายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของบริษัท ก. ในประเทศไทยพบว่า บริษัท ก.

มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ หรือมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity : SEE) ในประเทศไทย คือ บริษัท ค.

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ค. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxx จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจการผลิตและจำหน่ายเหล็กกลวด โดยมีรายได้รวมในประเทศไทยจำนวน x,xxx.xx ล้านบาท

เมื่อพิจารณารายชื่อผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของบริษัท ค. พบว่า บริษัท ค. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ หรือมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity : SEE) ในประเทศไทย คือ บริษัท ค.๑

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

ก่อนการเข้าซื้อหุ้น บริษัท ก. ถือหุ้นจำนวน ๑๔,๑๕๐,๐๐๐ หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค. และบริษัท ค.๑ ถือหุ้นจำนวน xx,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๙๙๙๙ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค.

ต่อมามีการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ค. ระหว่างผู้ถือหุ้นที่มีเดิมอยู่ โดยบริษัท ก. เข้าซื้อหุ้นจำนวน x,xxx,xxx หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของบริษัท ค. ที่ถือโดยบริษัท ค.๑ ทำให้บริษัท ก. มีหุ้นจำนวน xx,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค. และบริษัท ค.๑ มีหุ้นจำนวน x,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๔.๙๙๙๙ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค.

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ก. มีหุ้นจำนวนทั้งสิ้น xx,xxx,xxx หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ค.

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท ค. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) พบว่า หุ้นของบริษัท ค. ถูกถือโดยบริษัท ก. จำนวน xx,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค. ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจทั้งสองรายจึงไม่เข้าข่ายการเป็นประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ (๑) ซึ่งระบุว่า “การถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจนั้น”

แต่เมื่อพิจารณาตามข้อ ๒๐ ของข้อบังคับบริษัทของบริษัท ค. ระบุไว้ว่า “คณะกรรมการบริษัทจะประกอบด้วยกรรมการจำนวนหก (๖) คน โดยให้เสนอชื่อกรรมการจำนวนสาม (๓) คน จากผู้ถือหุ้นกลุ่ม ก. (กรรมการกลุ่ม ก.) และให้เสนอชื่อกรรมการอีกสาม (๓) คน จากผู้ถือหุ้นกลุ่ม ข. (กรรมการกลุ่ม ข.) แม้ความในย่อหน้าก่อนของข้อนี้จะว่าดังนั้น

(ก) ในกรณีอัตราส่วนร้อยละการถือครองหุ้นในบริษัทของผู้ถือหุ้นกลุ่มใดเพิ่มขึ้นโดยอยู่ระหว่างร้อยละ ๕๐ ถึงร้อยละ ๗๕ หลังจากอัตราส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้น ผู้ถือหุ้นกลุ่มดังกล่าวจะมีสิทธิ (แต่ไม่ใช่หน้าที่) เสนอชื่อกรรมการจำนวนสี่ (๔) คน จากกรรมการทั้งหมดหก (๖) คน ให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริษัทโดยทันที (และให้ผู้ถือหุ้นอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการส่วนที่เหลือ)

(ข) ในกรณีอัตราส่วนการถือครองหุ้นในบริษัทของผู้ถือหุ้นกลุ่มใดเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ ๗๕ แต่ไม่เกินร้อยละ ๙๐ หลังจากอัตราส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้น ผู้ถือหุ้นกลุ่มดังกล่าวจะมีสิทธิ (แต่ไม่ใช่หน้าที่) เสนอชื่อกรรมการจำนวนห้า (๕) คน จากกรรมการทั้งหมดหก (๖) คน ให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการโดยทันที (และให้ผู้ถือหุ้นอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการส่วนที่เหลือ)

(ค) ในกรณีอัตราส่วนการถือครองหุ้นในบริษัทของผู้ถือหุ้นกลุ่มใดเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ ๙๐ หลังจากอัตราส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้น ผู้ถือหุ้นกลุ่มดังกล่าวจะมีสิทธิ (แต่ไม่ใช่หน้าที่) เสนอชื่อกรรมการทั้งหมดให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการโดยทันที ค่าตอบแทนคณะกรรมการบริษัทให้กำหนดโดยผู้ถือหุ้นของบริษัท ผู้ถือหุ้นของบริษัทอาจกำหนดจำนวนค่าตอบแทนกรรมการบริษัทให้กำหนดโดยผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือกำหนดจำนวนค่าตอบแทนจนกว่าจะแก้ไขเป็นอย่างอื่น จะได้รับการลงมติโดยผู้ถือหุ้นของบริษัท ซึ่งผู้ถือหุ้นของบริษัทอาจกำหนดจำนวนเงินที่แน่นอน ”

ทั้งนี้ จากข้อบังคับดังกล่าว ผู้ประกอบธุรกิจชี้แจงว่า การเข้าถือหุ้นในกรณีนี้ไม่จำเป็นต้องยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจ เนื่องจากบริษัท ก. สามารถแต่งตั้งกรรมการได้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดก่อนการเข้าถือหุ้น ดังนั้น บริษัท ก. และบริษัท ค. เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ (๓) ซึ่งระบุว่า “การมีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการในผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่งตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม”

ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ก. ถือหุ้นจำนวน xx,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค. และบริษัท ค.๑ ถือหุ้นจำนวน xx,xxx,xxx หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๙๙๙๙ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค. โดยบริษัท ก. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) เป็น

ผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ และมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity: SEE) กับบริษัท ค. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) ต่อมาเมื่อมีการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ค. ระหว่างผู้ถือหุ้นที่มีเดิมอยู่ โดยบริษัท ก. เข้าซื้อหุ้นจำนวน x,xxx,xxx หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕ ของบริษัท ค. ที่ถือโดยบริษัท ค.๑ ทำให้บริษัท ก. มีหุ้นจำนวน ๒๑,๒๒๕,๐๐๐ หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๕ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัท ค.

ทั้งนี้ ตามข้อบังคับบริษัทของบริษัท ค. ระบุไว้ว่า “คณะกรรมการบริษัทจะประกอบด้วย กรรมการจำนวนหก (๖) คน โดยให้เสนอชื่อกรรมการจำนวนสาม (๓) คน จากผู้ถือหุ้นกลุ่ม ก. (กรรมการกลุ่ม ก.) และให้เสนอชื่อกรรมการอีกสาม (๓) คน จากผู้ถือหุ้นกลุ่ม ข. (กรรมการกลุ่ม ข.)” ซึ่งหมายความว่า บริษัท ก. สามารถแต่งตั้งกรรมการได้ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดก่อนการเข้าซื้อหุ้น ดังนั้น ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ก. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ และมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (SEE) กันกับบริษัท ค. (ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) โดยบริษัท ก. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นเพิ่มเติม ส่งผลให้ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ก. จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท ค.

ดังนั้น การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค. จึงเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ และมีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (SEE) ที่ไม่มีการแข่งขันระหว่างกัน ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคท้าย ที่ไม่เข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ก. และบริษัท ค. ที่ไม่เข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ เนื่องจากเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖